

Vergaderjaar 1992-1993

22 090

Wijziging van de Opiumwet in verband met de toetreding door het Koninkrijk der Nederlanden tot het op 21 februari 1971 te Wenen tot stand gekomen Verdrag inzake psychotrope stoffen

Nr. 8

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 16 november 1992

Wij hebben de eer het eindverslag van de vaste Commissie voor de Volksgezondheid als volgt te beantwoorden.

Naar aanleiding van de door de leden van de CDA-fractie gestelde vragen met betrekking tot de «grijze markt» die ontstaat door doorverkoop van op recept verkregen geneesmiddelen, merken wij het volgende op.

Bekend is dat druggebruikers incidenteel een deel van de hun op recept voorgeschreven geneesmiddelen – voornamelijk slaapmiddelen – aan andere druggebruikers doorverkopen. Dit verschijnsel wordt in omvang beperkt gehouden doordat artsen zich in het algemeen bij het voorschrijven van die middelen zelfbeperking opleggen. De aantrekkelijkheid om gedeelten van de voorgeschreven geneesmiddelen door te verkopen vermindert daarmee sterk, omdat immers de druggebruiker na verkoop de voor directe eigen consumptie benodigde hoeveelheid niet meer beschikbaar zou hebben. Daar komt bij dat gebleken is dat voor het merendeel in de behoefte aan die middelen wordt voorzien op medisch voorschrift, hetgeen de basis voor een zwarte en/of grijze markt voor een groot deel wegneemt.

Nu er geen indicatie is dat doorverkoop thans, noch in de toekomst, op grote schaal zal plaatsvinden omdat de therapeutische beschikbaarheid niet zal verminderen, achten wij het niet noodzakelijk om nader onderzoek in te stellen naar de omvang van voornoemde grijze markt

De leden van de PvdA-fractie vroegen de regering nader in te gaan op de door hen geschetste problematiek rond de onderbrenging van de psychotrope stoffen in de Opiumwet.

Allereerst moge worden opgemerkt dat de middelen van de lijsten I en II van het Verdrag inzake psychotrope stoffen reeds onder de werkingssfeer van de Opiumwet zijn gebracht. Tot op heden vallen de middelen van de lijsten III en IV van het Verdrag nog niet onder die wet. De reden daartoe moet in relatie worden gezien met de eerder reeds beschreven ernstige lacune in het Verdrag betreffende het toezicht op de internationale handel van die middelen. Het Verdrag legt namelijk – anders dan ten aanzien van de op de lijsten I en II geplaatste middelen – voor wat

betreft de middelen van de lijsten III en IV geen verplichting op tot het hanteren van een stelsel van in- en uitvoermachtigingen.

Tegen die achtergrond werd het weinig zinvol geacht ook de middelen van de lijsten III en IV onder de werkingssfeer van de Opiumwet te brengen, aangezien het eenzijdig hanteren van een stelsel van in- en uitvoermachtigingen niet, althans onvoldoende, bij zou dragen aan de verwezenlijking van de mede aan het Verdrag ten grondslag liggende doelstelling van het voorkomen van sluikhandel. Deze doelstelling zou slechts effectief kunnen worden gediend, indien een dergelijk stelsel van in- en uitvoermachtigingen in ruime mate ook door andere landen werd gehanteerd. Nu vele landen daartoe, in navolging van de in de tweede helft van de jaren 80 aangenomen ECOSOC-resoluties, zijn overgegaan is het aanvankelijke bezwaar tegen de onderbrenging van die middelen in de Opiumwet komen te vervallen.

Voor wat betreft de door de leden van de PvdA-fractie gemaakte opmerkingen met betrekking tot het slaapmiddel Rohypnol zij medege-deeld dat met het onderhavige wetsvoorstel mede wordt voldaan aan de suggestie van deze leden om Rohypnol onder de werking van de Opiumwet te brengen.

Flunitrazepam, het actieve bestanddeel van Rohypnol, behoort tot de op lijst IV van het Verdrag geplaatste benzodiazepinen, waarop het regiem van lijst II van de Opiumwet van toepassing zal worden.

De door deze leden in dit verband aangehaalde publicaties zijn ons bekend.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin